

on. Njegov govor je svedočil, da ima pravo srce za Boga, pa tudi za dom svoj in za svojega kralja. Da se vsi sovražniki slovanskega naroda ravno v njega najbolj zaletavajo, je znamenje, da je Strossmayer svojemu narodu močena podpora.

Lahi jako varčno živijo. Njih poglavitna hrana je sočivje, pa ga imajo tudi več sort, kakor mi, in sicer tudi takšnega, s katerim bi se naš želodec nikdar ne sprijaznil. Prodajalnice za sočivje so po mestih goste, kakor pri nas mesnice. Tudi trezni so Italijani; Slovenec ga petkrat toliko posuši, kakor Lah. Žganje-pivci so zelo redki, dokler se na Slovenskem že kjer bodi spodtekneš na „šnopsarja“. To je sramota za nas!

Mesa pride le malo na mizo; režejo le pičle porcije. Naročali smo govedino in tele-tino, a dobivali koštrunovo in jančje meso. Meso ni kuhano, ni pečeno, ampak segreto, čemur pa se nisem čudil, ko sem videl, da s špiritom kuhajo. Braskega zabelja Italian ne pozna, njemu je olje zabelj. Kruh je sam pšeniček, a nima nobenega lica pa tudi nobenega okusa. Butast je kakor poštružek, tudi ni kipujen, ni soljen, ni pečen. Če bi slovenska gospodinja kmetu tacega spekla, pet tednov bi ga v hrbtu občutila. Juho Lah črti, kakor Slovenec polento.

Italijanska gospoda se oblači kakor naša. Vendar nekaj goropadnega ima vsak Lah. Če mu je suknja prav, pa so hlače prekratke, in če so mu hlače prav, pa je srajca na vratu pretesna, ali mu je klobuček premajhen, ali je škoren podvrnjen, ali rokav prekratek, neka napaka je na vsakem.

Ženskam ni mar snage. Omenim, da so tudi na Slovenskem nemarnjače, ki še v nedeljo možu in otrokom ne dajo friškega perila. Videl sem gospé, ki so sicer imele svilnato krilo, a perilo jih je tožilo nemarnosti. Proste ženske pa so pravecete cigalice: imajo črne lasi, svetle oči, črmljeno lice, razgegano in candravo obleko; češejo se pa menda samo za Božič in Vuzem.

Ako Italijan nima opravila, se vseda kjer bodi ob tla. V Rimu so na očitnih trgih ležali kakor pri nas po nedeljah fantje ležijo na zeleni trati, a tobaka ne žgejo, za to so prevarčni. Ležijo pa ali na trebuhu, ali na strani in si glave podpirajo z golimi lakti, ker gumba na rokavi je za Laha deveta briga. Če jih troje skupej leži, so tako glasni, kakor bi ga že bili pet litrov popili, a še ga videli niso.

Gospoda se vozi v bogatih kočijah in z jako ličnimi in čilimi konji. Že nekdanj sem doma slišal, da Italjan za lepega konja največ obeča. Vbogege laškega seljaka pa vleče ali osel ali mula ali oba. Majhnih posestnikov, kmetov in želarjev, na Laškem ni, ampak le

veliki posestniki so, kateri imajo svoje seljake ali kočarje, ki jim delajo.

Boren je voz revnega seljaka. Truga, kakor v njej pri nas prodec ali pesek vozimo, nasa-jena na lesene osi, dva kolesa in pa oje, vse leseno: to je njegov voz. Delo pa ni toliko kolarja, ampak — drvarja. Para oslek pa mora voziti, da mu kosti škripljejo.

Ko se nas pelje enkrat več kočij iz mesta, teknila se je kočija, ki je vozila pred nami, malo osla, ki je kamen vozil. Mrcina je bil tako medel, da se je precej prevrgel ter vse štiri od sebe molil, kakor če se klop podere. Bila je podoba, da oslu ni bilo prav nič več za toti svet. Toda Lah mu ni verjel in ga je s palico tako dolgo budil, dokler mu osel z repcem ne da na znanje, da mu ali ni mar, ali da ne more vstati.

Če se seljaku oje stere, ne da bi si novo omislil, ampak staro oje povije v cunje ter ga poveže s traki, da je bolj obvezano, kakor noga berača, ki na božjem poti kraj ceste sedi in berači. Na homot Lah oslu vse polno zvoncov navesi, in sploh vse take reči, ki ropočejo, oslu za klobuk navtičejo. Okoli vrata oslu obesijo na vožinec kodelo, ki mu visi ųrez prsa na kolena; to je njegov muhnjak, ob katerega s kolni tolče, če ga muhe nadlegujejo.

Goveje živine smo malo videli. Le tu in tam so orali z volí, ti pa so na Laškem menda jako rahlo-čutni, ker bili so z lepimi odejami odeti, da se ne bi kje sprehladili.

(Dalje prih.)

Smešnica 34. Kmetica hvali se sosedi, da je sina odvadila kletve. „Te“, pravi, „naučil se je pri vojaki. Pri vsakem drugem stavku je zaklel, češ: da naj bo, kakor če vr. * „Kaj pa reče sedaj?“ seže ji soseda v besedo. — „Naj bo, kakor čejo mati!“ zatrdi kmetica.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Krajni šolski svet v Št. Ilji pod Turjakom je prejel od Nj. veličanstvu, svetlega cesarja 250 gld. za popravo tamošnje ljudske šole.

(Zlata maša.) Njih prevzvišenost, mil. knezoškof so služili v nedeljo, dne 19. avgusta pri oo. lazaristih v Celji slov. sv. mašo. V isti cerkvi so imeli namreč pred 50 leti svojo prvo sv. mašo.

(Zahvala.) Premilostljivi knezoškof in ekscelenca Jakob Maksimilijan so za pripravo novih zvonov k župnijski cerkvi sv. Pavla v Savinjski dolini 80 gld. velikodušno darovali ter jim za lepi dar cerkveno predstojništvo v imenu župljanov izreče najponižnejšo zahvalo.

Miha Plešnik. župnik.

(Slov. društvo) zboruje v nedeljo den 26. t. m. ob 1/4. uri popoldne v g. Poličevej gostilni pri sv. Lenartu v Slovenskih gorica

in bodeta poslanca g. dr. Radaj in dr. Gregorec poročala o deželnem in državnem zboru.

(Prošnja) „Odbor slov. pevsk. društva“ prosi vsa narodna društva, kojim so se bila doposlala vabila k udeležbi cesarske in pevske slavnosti na Krškem, naj blagovolijo vsaj do dne 27. avgusta odboru naznaniti, ako in v kolikem številu se bodo slavnosti udeležila. Isto tako se prosijo posebno vsi poverjeniki slov. pev. društva, da naznanijo odboru število udeležujočih se pevcev in pevkij (vsako posebej). Kdor še sekiric potrebuje, naj nemudoma naznani odboru, da se mu dopošljejo. Vzpored slavnosti je že sestavljen in se bode v kratkem razposlal. Sodelovala bode polno-številna ljubljanska vojaška godba.

(Slov. pevsko društvo.) Generalno vodstvo južne železnice je po vseh njenih progah vdeležiteljem slavnosti 2. sept. v Krško voznino za II. in III. razred poštnih in osebnih vlakov znižalo za eno tretjino cene poštnega vlaka. Legitimacije se dobé v Ptuj pri odboru. Naj se priloži za pošiljatev ena poštna znamka.

(Šaleška čitalnica) obhaja v nedeljo dne 26. avgusta t. l. vladarsko 40 letnico našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I, in sicer bode predpoldne ob $\frac{1}{2}$ 11. uri slovesna sv. maša pri farni cerkvi šoštanjski, pri kateri poje čitalniški pevski zbor; popoldne ob 3. uri bode pa ljudska veselica na vrtu g. Tajnika v Družmirji; zvečer bengaličen ogenj.

(Imenovanje.) Gosp. Porekar, doslej podučitelj v Ptujski okolici, slovenskemu občinstvu dobro znan kot izboren pevec, v učiteljskih krogih čislán in spoštovan kot izvrsten učitelj, imenovan je za nadučitelja na Holmu pri Ormoži. Mi čestitamo vrlim Holmčanom, da dobodo tako spretnega učitelja odgojitelja za svoje otroke, „Holmskemu slavcu“ pa želimo v novem domovji obilo sreče in mnoga leta! —

(Bogata zapuščina.) Dne 14. julija je prevzel novi okr. odbor na Ptuj opravila tega zastopa v svoje roke. V blagajnici je našel pa samo 43 gld. 37 kr. in tem nasproti je bilo 14.645 gold. dolga. To je bilo tedaj tisto lepo gospodarstvo gg. Piska in tovarišev! Sicer pa še izpregovorimo o tej stvari v prihodnjem našem listu.

(Duhovne vaje.) Pri duhovnih vajah v Mariboru, ki jih vodi č. g. P. Fellingner iz reda oo. jezuitov, navzoči so mil. knezoškof in 69 duhovnikov naše škofije.

(Slov. ljudska šola.) Občinski odbor okolice Šostanj je sklenil v svojej seji dne 19. t. m. uložiti prošnje deželnemu šolskemu svetu, oziroma naučnemu ministerstvu za upeljavo slovenskega poduka na ljudske šole v Šoštanji. Propala bode torej agitacija znanega Fr. Woschnagga in Negrija za nemški šulverein.

(V bogoslovje) so vzprejeti g. J. Kanksy iz Opočna v II., v I leto pa gg.: Alojzij Cizerlj od sv. Marka pri Ptuj, J. Doberšek s Sladke gore, Al. Glažar iz Škal, Fr. Golob iz Ruš, P. Gregore od sv. Vida pri Ptuj, J. Horjak od sv. Ruperta nad Laškim, J. Jodelj od sv. Lovrenca na kor. žel., Jos. Kardinar od sv. Križa pri Ljutomeru, Anton Lamjšič od sv. Martina v Rožni dolini, J. Medvešek iz Sevnice, Ant. Podvinski iz Pišec, J. Renier iz Celja, A. Šebát od sv. Kungote na Poh., Jos. Štebih iz Ormoža, M. Valpotič iz Ormoža, Jos. Vajkselj iz Hoč, Bal. Vogrinc iz sv. Vida pri Ptuj in J. Živko od sv. Lenarta v slov. gor.

(Kn. šk. duh. svetovalci) postali so č. g.: A. Belšak, župnik pri sv. Petru pri Radgoni, dr. A. Suhač, župnik pri sv. Ani v slov. gor., Jakob Trstenjak, župnik pri sv. Marjeti pri Ptuj.

(Požar.) V nedeljo je zgorelo poslopje J. Hrgota v Hočah. V noči na 22. avgusta pa je bil ogenj sopet v Podovi.

(Duh. spremembe.) Č. g. Jakob Pečnik, kaplan v Selnici, pride za kaplana k sv. Antonu v slov. goricah.

Loterijne številke:

V Gradcu 18. avgusta 1888: 29, 82, 60, 16, 7
V Dunaju „ „ 15, 58, 60, 33, 57

Vabilo k veselici,

katero bode praznovala kmetska čitalnica pri sv. Križu pri Mariboru v proslavo 40letnega vladanja Njega veličanstva presv. našega cesarja Franca Jožefa I. v nedeljo 26. avg. 1888.

Vspored:

1. Slavnostni govor.
2. Prepovedavanje o telegrafu.
3. „Na ljudske veselici“. Prizor, spisal J. Stritar.

Osebe: Devetnik, župan. Barba, njega žena. Marjeta, njijina hči. Koščak, kmet. Učitelj. Andrej, kmetski fant.

4. Petje.
5. Prosta zabava.

Začetek ob 5. uri zvečer.

Veliki živinski sejem

pri sv. Antonu v Slov. goricah bode v ponedeljek, dne 10. septembra 1888. 1-3

2-2

Mežnarsko službo

išče na Slovenskem Janez Ambrož v Lučah (Leutschach).